

אירועים מרכזיים בחייו של יצחק בן-צבי

6 בדצמבר 1884	נולד בפולטווה, רוסיה.
1903	מייסד חוג של פועלים יהודים בפולטווה. ממארגני "ההגנה העצמית" של היהודים בפולטווה לאחר פרעות קישינב.
1904	מבקר לראשונה בארץ-ישראל.
1905	מתו אימו עטרה ואחיו משה. סטודנט באוניברסיטת קייב. משתתף במאמצים, בניצוחו של בר ברוכוב, לגיבוש מפלגת "פועלי ציון" ברוסיה.
1906	משתתף ב"וועידת פולטווה" – ועידת הייסוד של פועלי ציון ברוסיה. חבר הוועד המרכזי של המפלגה.
1907	עולה לארץ-ישראל ומצטרף לחלוצי העלייה השנייה. מצורף לוועד המרכזי של פועלי ציון בארץ-ישראל והופך למנהיגה הבכיר. משתתף בקונגרס הציוני השמיני בוועידה העולמית הראשונה של ברית פועלי ציון בהאג. ממקימי ארגון "בר-גיורא".
1908	רחל ינאית עולה לארץ-ישראל. מעתיק את מקום מגוריו לירושלים. ממייסדי הגימנסיה העברית בירושלים וממוריה הראשונים.
1909	ממייסדי ארגון "השומר" במסחה. משתתף בקונגרס הציוני התשיעי בהמבורג (ובכל הקונגרסים הציוניים עד 1929). משתתף בוועידה העולמית השנייה של פועלי ציון בקרקוב. יוצא בשליחות המפלגה לטורקיה, לבנון וסוריה.
1910	חבר נשיאות הוועידה השישית של פועלי ציון בארץ-ישראל ובעל ההשפעה העיקרי על ניסוח התכנית הרעיונית החדשה של המפלגה. אחיו אהרון ואחותו שולמית עולים לארץ-ישראל. ממייסדי העיתון "האחדות", חבר המערכת ועורכו הראשי. מבקר לראשונה את השומרונים בשכם.
1912	יוצא ללימודי משפטים באיסטנבול (קושטא). מקים עם דוד בן-גוריון את "אגודת המתלמדים העבריים העות'מנים" ועומד בראשה.
1914	יוצא לסלוניקי ומארגן ספנים יהודים שיעלו לארץ-ישראל. לימודיו בטורקיה נפסקים עקב פרוץ מלחמת העולם הראשונה.
1915	מגורש מארץ-ישראל בפקודת ג'מאל פחה ויוצא עם דוד בן-גוריון לגלות באמריקה. מייסד עם דוד בן-גוריון את ארגון "החלוץ" באמריקה ומשמש בתור מזכיר ארצי של הארגון.
1917-1916	פעיל בפועלי ציון באמריקה. מצורף ל"וועדה הארץ-ישראלית" של המפלגה. בעל טור קבוע בעיתון "התרן". מיוזמי הרעיון להקים "גדודים עבריים" באמריקה.
1918	מתנדב לגדודים העבריים באמריקה. חייל בגדוד הארבעים של קלעי המלך ומגיע עמו לארץ-ישראל. נציג הגדוד הארבעים ב"וועד הזמני ליהודי ארץ-ישראל" (עד 1920). נישא לרחל ינאית.
1919	ממייסדי "אחדות-העבודה" וחבר הוועד הפועל שלה.
1920	משתחרר משירותו בגדוד העברי. נבחר בתור ציר לאספת הנבחרים הראשונה וחבר נשיאות הוועד הלאומי. ממונה בידי הנציב העליון בתור אחד משלושת נציגי היישוב היהודי במועצה המייעצת (הארץ-ישראלית). ובא-כוחה של תנועת הפועלים. משתתף בוועידה העולמית החמישית של פועלי ציון

	בווינה, ממייסדי ארגון "ההגנה". ממייסדי הסדרות העובדים הכללית וחבר הוועד הפועל של ההסתדרות (עד 1933).	
1921	מתפטר מן המועצה המייעצת עקב מאורעות תרפ"א ומדיניותו של הנציב העליון.	
1922	נולד בנו הראשון עמרם. אביו צבי, דודתו ואמו החורגת רבורה ואחותו דינה עולים לארץ-ישראל. משמש בתור בא כוחו של ארגון ההגנה בדיונים עם השלטונות על עתידו.	
1923	נבחר לנשיאות הוועידה השנייה של הסדרות העובדים.	
1924	נולד בנו השני עלי. מקים עם רחל, ישראל ומניה שוחט את ה"קבוצה האיניציאטיבית ליישוב הנגב".	
1925	משתתף ב"וועידת פועלי האימפריה הבריטית" בלונדון ובוועידה הבין-לאומית של אינטרנציונל הפועלים במרסיי. מקים ועומד בראש "הוועד הציבורי למען יהודי פקיעין". נבחר שנית לאספת הנבחרים ולתפקיד סגן יושב ראש הוועד הלאומי (עד 1929).	
1926	מבקר באמריקה בתור חבר במשלחת המגבית של ההסתדרות ועוסק גם בגיוס כספים לקניית ארמות בפקיעין ובנגב.	
1929-1925	עומד בראש "מחלקת ירושלים" של הסדרות העובדים, מופקד מטעם ההסתדרות על הקשרים עם הממשלה, ארגוני פועלים בין-לאומיים והעובדים הערבים.	
1928-1926	עורך אחראי של ביטאון ההסתדרות בערבית "אל-אתחאר אל-עמאל".	
1927	חבר נשיאות הוועידה השלישית של הסדרות העובדים ומביא את הצעת הנהגת ההסתדרות בשאלת "הארגון המשותף" עם הפועל הערבי. נבחר בתור חבר מועצת עיריית ירושלים.	
1928	משתתף בוועידה השנייה של פועלי האימפריה הבריטית בלונדון ובכינוס השלישי של האינטרנציונל הסוציאליסטי בבריסל. חבר "הוועדה לקביעת שמות ליישובים חקלאיים" של הקרן הקיימת.	
1929	יוצא לפולין למסע מגבית מטעם ההסתדרות ומארגן את "ועידת ארץ-ישראל העובדת" בוורשה. משתתף בארגון פעולות ההגנה בירושלים במהלך מאורעות תרפ"ט. מתמנה ליושב-ראש הנהלת הוועד הלאומי. סגן יושב-ראש הנהלת "הלשכה המאוחדת של המוסדות היישוביים לטיפול בשאלה הערבית" (עד 1931).	
1930	חבר ב"וועדת הכותל" של הסוכנות היהודית, מעיד לפני ועדת שאו ומגיש לה תזכירים בשם הוועד הלאומי. מתפטר ביהד עם כל החברים היהודים בעיריית ירושלים במחאה על קיפוח היהודים בעיר. ממייסדי מפא"י ונבחר למזכירות המפלגה.	
1931	נבחר בתור ציר לאספת הנבחרים השלישית, לתפקיד יושב-ראש הנהלת הוועד הלאומי וראש המחלקה המדינית של הוועד הלאומי ומשמש בתפקידים אלו עד 1944.	
1933	מבקר בסוריה, לבנון ומצרים ונפגש עם הקהילות היהודיות במקום.	
1934	נבחר שנית בתור חבר מועצת עיריית ירושלים ומכהן בה עד 1945.	
1935	מבקר בעירק ובפרס מטעם הוועד הלאומי. מתמנה לחבר בקורטורין של מוסד ביאליק ומכהן בו עד 1952.	
1936	מנהיג את פעולת הוועד הלאומי עם פרוץ מאורעות המרד הערבי. מעיד לפני "ועדת פיל".	
1937	מייצג עם רעייתו רחל את היישוב היהודי בארץ-ישראל בטקס הכתרת המלך ג'ורג' השישי בלונדון. משתתף בתור נציג הוועד הלאומי בישיבות הנהלת הסוכנות היהודית בלא זכות הצבעה (עד 1948).	
1938	חבר ב"וועדת ירושלים" ויושב-ראש "ועדת המקומות הקדושים" של הסוכנות היהודית. חבר נשיאות "כופר היישוב". משתתף בישיבת הוועד הפועל הציני בלונדון.	

1939	משתתף בוועידת השולחן העגול בלונדון.
1941	חבר ועדת הביטחון היישובית בראשות משה שרת. פועל להגברת הגיוס לצבא הבריטי.
1943	חבר נשיאות "הוועד למען יהודי אירופה הכבושה" (ועד ההצלה). מבקר בטורקיה ועומד על מאמצי ההצלה של יהדות אירופה.
1944	מתמנה לנשיא הוועד הלאומי לאחר הבחירות לאספת הנבחרים הרביעית.
1945	משתתף בוועידה הציונית העולמית בלונדון.
1946	מעיר לפני ועדת החקירה האנגלו-אמריקאית. עומד בראש פעולות המחאה לאחר מעצר רוב מנהיגי היישוב בידי הבריטים ב"שבת השחורה".
1947	משתתף בישיבות הנהלת הסוכנות בלונדון ובשיחות עם הממשלה. מייסד את "המכון לחקר קהילות ישראל במזרח" ועומד בראשו.
1948	מתמנה לאחר מארבעת חברי "ועדת ירושלים" לניהול החיים האזרחיים בעיר בזמן הקרבות. בנו עלי, מייסדי בית קשת, נופל בקרב ליד הקיבוץ. מחותמי מגילת העצמאות. חבר מועצת המדינה הזמנית. יוצא בראש משלחת מגבית ההסתדרות לאמריקה.
1949	יוצא מטעם המכון לחקר קהילות ישראל במזרח לבקר במחנות עולי תימן בעדן.
1952-1949	חבר כנסת וחבר ועדת הפנים של הכנסת.
1950	חבר ב"וועדה לחקירת ענייני החינוך במחנות העולים" (ועדת פרומקין). עומד בראש רשימת מפא"י בבחירות לעיריית ירושלים.
1951	מתמנה ליושב ראש המועצה הציבורית להנצחת החייל.
1952	נבחר בתור הנשיא השני של מדינת ישראל, וקובע את משכן הנשיא בירושלים.
1953	מקבל את פרס ביאליק לחכמת ישראל על ספרו "נרחי ישראל".
1957	נבחר כשנית לתפקיד נשיא המדינה.
1958	"כתר ארם-צובא" מובא בחשאי לישראל ומופקד במכון בן-צבי. מבקר עם רעייתו בבלגיה ובהולנד.
1959	מבקר עם רעייתו בבורמה.
1962	מבקר עם רעייתו בקהילה המרכז אפריקאית, ליבריה וקונגו בראזוויל. נבחר בשלישית לתפקיד נשיא המדינה.
1963	עושה מאמצים שנושאים פרי להעלאת עצמותיו של בר בוכוב לקבורה בישראל.
23 באפריל 1963	נפטר בירושלים.